

PAPER DETAILS

TITLE: TÜRKÇEYİ YABANCI DİL OLARAK ÖĞRETENLERİN 21. YÜZYIL BECERİLERİ
YETERLİKLERİ

AUTHORS: Hatice ALTUNKAYA,Mehmet Emre ÇELİK

PAGES: 813-826

ORIGINAL PDF URL: <https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/1505697>

TÜRKÇEYİ YABANCI DİL OLARAK ÖĞRETENLERİN 21. YÜZYIL BECERİLERİ YETERLİKLERİ*

Hatice ALTUNKAYA**

Mehmet Emre ÇELİK***

ÖZ

Bu çalışmanın amacı, Türkçeyi yabancı dil olarak öğretmenlerin 21. yüzyıl becerilerini kullanım düzeyini ve bu düzeyin cinsiyet, yaş, hizmet yılı, mezun olunan bölüm, çalışılan kurum değişkenlerine göre farklılaşp farklılaşmadığını tespit etmektir. Nicel araştırma yöntemlerinden tarama deseni ile gerçekleştirilen araştırmanın çalışma grubunda Türkçeyi yabancı dil olarak öğreten 90 öğretici yer almış, veri toplama aracı olarak “21. yüzyıl Öğreten Becerileri Kullanım Ölçeği” ve “Kişisel Bilgi Formu” kullanılmıştır. Çalışma neticesinde, Türkçeyi yabancı dil olarak öğretmenlerin 21. yüzyıl becerilerini kullanım düzeylerinin orta düzeyin ($\bar{x}= 3,98$) üzerinde olduğu; cinsiyet ve çalışılan kurum değişkenlerine göre bu düzeyde anlamlı farklılık bulunduğu; yaş, mezun olunan bölüm ve hizmet yılı değişkenlerine göre ise anlamlı bir farklılık bulunmadığı tespit edilmiştir. Araştırmanın bulguları doğrultusunda çeşitli öneriler getirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Yabancı dil olarak Türkçe öğretimi, 21. yüzyıl becerileri, öğretici yeterliği

21st CENTURY SKILLS COMPETENCES OF TEACHERS OF TURKISH AS A FOREIGN LANGUAGE

ABSTRACT

The purpose of this study is to determine the use of 21st century skills by the teachers of Turkish as a foreign language and to determine if this level varies according to the variables such as gender, age, service duration, field of graduation, institutions of employment. The study group of this study carried out with raster pattern out of quantitative study methods involved 90 instructors teaching Turkish language as a foreign language. “21st century teaching skills usage scale” and “personal data form” have been used as means of data collection. In consequence of the study, it has been determined that the level of the use of 21st century skills of teachers of Turkish as a foreign language is over intermediate level ($\bar{x}= 3,98$); there is a meaningful discrepancy according to gender and institutions worked in; there is no meaningful discrepancy according to age, field of graduation and service duration. Various proposals have been brought forward in line with the findings of the study.

Key words: teaching Turkish as foreign language, 21st century skills, instructor competence

GİRİŞ

Küreselleşen dünyada tüm uluslar, kendi ülkeleri tarafından belirlenen birtakım yeterlilikleri vatandaşlarına kazandırmayı amaçlarlar. Genel amaçlardan özel amaçlara doğru özelleşen bu beceriler öğrencileri yaşama hazırlayan becerileri içerir. Günümüzde 21. yüzyıl becerileri olarak ifade edilen beceriler, ilerleyen teknoloji ve değişen gerçekler ışığında önceki yüzyıllardan çok farklı becerilere sahip olmayı gerektirmektedir. Bu gereklilik bağlamında yeni yaklaşımlar ortaya çıkmış ve 21. yüzyıl eğitim yeterlikleri ve beklentileri farklı kurumlarca değişik şekilde sınıflandırılmıştır. Yapılan bu sınıflandırmalar (EnGauge 21st century skills, OECD competencies, The ISTE Educational Technology Standards, World Economic Forum, National Research Council, Partnership for 21st Century Skills -P21-, the European Union, Assessment & Teaching of 21st Century Skills -ATCS-, Technological Literacy Framework for the 2012 National Assessment of Educational Progress (NAEP) Voogt ve Pareja Roblin (2010) tarafından ortak ve farklı yönleri ile Tablo 1’de değerlendirilmiştir:

* Bu makale, 12-14 Kasım 2020 tarihleri arasında İstanbul Aydın Üniversitesi tarafından düzenlenen II. Uluslararası Türkçenin Yabancı Dil Olarak Öğretimi Sempozyumu’nda sunulan sözlü bildirinin genişletilmiş hâlidir.

** Doç. Dr., Adnan Menderes Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Türkçe Eğitimi ve Sosyal Bilimler Bölümü, Aydın. hatice.altunkaya@adu.edu.tr, ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-4498-194X>

*** Dr. Öğr. Üyesi, Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Türkçe Eğitimi ve Sosyal Bilimler Bölümü, Samsun. mehmetemre.celik@omu.edu.tr, ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-2961-0035>

Tablo 1. 21. yüzyıl becerilerine ilişkin çerçevelerde yer alan benzerlikler ve farklılıklar

Tüm çerçevelerde yer alan beceriler	Çerçevelerde en çok değinilen beceriler (i.e., P21, EnGauge, ATCS and NETS/ISTE)	Birkaç çerçevede yer alan beceriler	Sadece bir çerçevede yer alan beceriler
-İş birliği - İletişim - Bilgi, iletişim ve teknoloji okuryazarlığı - Sosyal ve / veya kültürel beceriler, vatandaşlık.	-Yaratıcılık - Eleştirel düşünme - Problem çözme - Kaliteli ürünler geliştirme /verimlilik (ATCS hariç)	- Öğrenmeyi öğrenmek (ATCS, EU) - Kendi yönlendirebilme (P21, En Gauge, OECD) - Planlama (En Gauge, OECD) - Esneklik ve uyarlanabilirlik (S21, EnGauge) Temel Konular: - Matematik; iletişim ana dil; bilim (AB, P21, ATCS); - Tarih ve sanat (P21 ve ATCS)	- Risk alma (En Gauge) - Anlaşmazlıkları yönetme ve çözme (OECD) - İnisiyatif duygusu ve girişimcilik (AB) - Disiplinlerarası temalar (P21) - Temel Konular: ekonomi; coğrafya; hükümet ve yurttaşlık bilgisi (S21)

Literatürde yaygın olarak kabul edilen sınıflandırma 21. Yüzyıl Becerileri Ortaklığı (Partnership for 21 Century Skills)'dır. Amerika Birleşik Devletleri'nde 21 eyalette uygulanan ve 33 kurum tarafından desteklenen bir stratejik eğitim projesi olan "Partnership for 21st Century Learning (P21)/ 21. Yüzyıl Öğrenme Ortaklığı" (P21 Leadership States, 2017), 21. yy. becerilerinin öğretiminde uygulamalı ve değerli bir örnektir (Gelen, 2017, s. 18).

P21 becerileri "öğrenme ve yenilenme becerileri", "yaşam ve kariyer becerileri ve bilgi", "medya ve teknoloji becerileri" olmak üzere üç başlıkta ele alınmaktadır. Öğrenme ve yenilenme becerileri; problem çözme ve eleştirel düşünme, iş birliği ve iletişim, yaratıcılık ve yenilenme becerilerinden; yaşam ve kariyer becerileri esneklik ve uyum yeteneği, girişim ve öz yönetim, sosyal ve kültürlerarası beceriler, liderlik ve sorumluluk becerilerinden; bilgi, medya ve teknoloji becerileri ise bilgi okuryazarlığı, medya okuryazarlığı ve bilgi, iletişim ve teknoloji yeterliği (teknoloji okuryazarlığı) becerilerinden oluşmaktadır (Belet Boyacı ve Güner Özer, 2019, s. 711). Bu sınıflandırma doğrultusunda hazırlanan şekil, aşağıda sunulmuştur:

Şekil 1. P21'e göre 21. yüzyıl öğrenme ortaklığı beceri sınıflaması (Belet Boyacı ve Güner Özer, 2019, s. 711)

Gelen'e (2017) göre; teknolojik gelişme, eğitim ortamları, uygulamalı eğitim, interaktif/ etkileşimli/ uzaktan eğitim, yöneltme, bilgiye ulaşma- bilgi kaynağı, küreselleşme- uluslararası eğitim, sınavlar ve

ölçme değerlendirme, ticarileşme ve ekonomik, kültür-toplum-sosyallik, eğitim sistemi/ yaklaşımı, öğrenme, öğrenmeyi düşünme becerileri, değerler eğitimi ve dil temaları 21. yy. eğitimi için belirleyici kavramlar olacaktır. Wagner (2008) 21. yüzyıl becerilerine sahip bireylerin, değişen yaşam koşullarına uyum sağlayarak esnek ve yansıtıcı düşünme eğilimi gösterdiklerini ifade etmektedir.

Öğretmenlerin etkili, verimli ve kalıcı bir öğretim yapabilmeleri için birtakım yeterliliklere sahip olmaları gerekmektedir. Ünlü (2016) bilişim çağında gereksinim duyulan insan becerilerinin sürekli olarak değiştiğini, hemen her alanda yüksek düzeyde nitelikli insan gücüne ihtiyaç duyulduğunu belirtmektedir.

MEB (2017) yılında Öğretmenlik Mesleği Genel Yeterlikleri'nde öğretmenler için “mesleki bilgi”, “mesleki beceri” ve “tutum ve değerler” olmak üzere birbiriyle ilişkili ve birbirini tamamlayan 3 yeterlik alanı ile bunlar altında yer alan 11 yeterlik ve bu yeterliklere ilişkin 65 göstergeden oluşan yeterlikler alanını bir metin olarak güncelleyerek yayımlamıştır. Tüm bu yeterlikler alanı, öğretmenlerin çağdaş eğitim becerilerini kazanmış olmalarını gerektirmektedir. Valli, Perkkilä ve Valli'ye (2014) göre, öğretmenler tarafından 21. yüzyıl becerilerinin uygulanmasının ve gelişiminin yeterli düzeyde anlaşılması gerektiğini ifade etmektedirler. Yine MEB tarafından 2018 yılında açıklanan 2023 eğitim vizyonu belgesinde de öğretmen ve okul yöneticilerinin mesleki gelişimlerinin yeniden yapılandırılmasına yönelik 13 adımda yapılacaklar sıralanmıştır. Bunlar arasında yer alan 8. maddede “Yükseköğretim kurumlarıyla iş birliği içinde 21. yüzyıl becerilerini kazandırmak üzere ihtiyaç duyulan alanlarda öğretmenlere yönelik lisansüstü düzeyde yan dal programları açılacaktır” yönergesi yer almaktadır. Bu yönerge de de görüldüğü üzere öğretmen yeterliliğinde 21. yüzyıl becerileri önemli bir beceri alanı olarak görülmektedir.

İlgili literatür incelendiğinde lise öğretmenlerinin (Gürültü, Aslan ve Alcı, 2019; Yalçın İncik, 2020), ortaokul öğretmenlerinin (Çelebi ve Sevinç, 2019), ortaokul ve lise öğretmenlerinin (Keskin ve Yazar, 2015); çeşitli derecelerde görev yapan İngilizce öğretmenlerinin (Tütüniş ve Yalman, 2020; Kozikoğlu ve Özcanlı, 2020) öğretmen adaylarının (Orhan Göksün ve Kurt, 2017; Kan ve Murat, 2018; Altunova ve Kozikoğlu, 2018; Tican ve Deniz, 2018; Cigerci, 2020) 21. yüzyıl becerilerine yönelik araştırmaların bulunduğu ancak yabancı dil olarak Türkçe öğretenlere yönelik bir araştırma bulunmadığı görülmüştür. Küreselleşen dünyada tüm dünyanın kabul ettiği becerilere sahip olma gerekliliği doğrultusunda Türkçeyi yabancı dil olarak öğretenlerin 21. yüzyıl becerileri düzeylerinin tespit edilmesi ilgili alandaki bir eksikliği giderecek ve ortaya çıkacak veriler doğrultusunda yabancı dil olarak Türkçe öğretmenlerine, program yapıcılara ve kitap yazarlarına dikkate alınabilecek veriler sunulabilecektir. Borg (2006) öğrencilerin öğrenme ve anlama sürecinin arkasındaki kaynakların; öğretmenlerin bilişleri, bilgileri, bu süreçte kullandıkları teknikler, metotlar ve sitiller olduğunu belirtir. Bu veriler doğrultusunda öğretmen yeterlikleri hususunda çalışmalar yapılması ve yeterliklerin artırılması, Türkçenin daha iyi öğretilmesine katkı sunabilecektir.

YÖNTEM

Çalışma, nicel araştırma yöntemlerinden tarama deseni ile gerçekleştirilmiştir. “Tarama deseni olay veya konu hakkında örneklemin tutum, yetenek, ilgi, beceri gibi özelliklerini betimleyen ve görece daha büyük örneklem üzerinde çalışan nicel araştırma desendir” (Büyüköztürk, Kılıç-Çakmak, Akgün, Karadeniz ve Demirel, 2008).

Çalışma Grubu

Araştırmanın çalışma grubunda Türkçeyi yabancı dil olarak öğreten 90 öğretim görevlisi/üyesi yer almıştır. Çalışma grubuna kolay ulaşılabilir örnekleme ile ulaşılmıştır. “Kolay ulaşılabilir veya elverişli örnekleme, mevcut olan kişi veya durumlardan yola çıkarak pratik ve hızlı bir şekilde verilerin toplanmasını sağlamaktadır” (Patton, 2002; Yıldırım ve Şimşek, 2013).

Tablo 2. Çalışma grubuna ait demografik özellikler

Cinsiyet	n	%
Kadın	47	52,2
Erkek	43	47,8
Yaş		
23-30 yaş	24	26,7
31-40 yaş	56	62,2
41 ve üstü	10	11,1
Hizmet Yılı		
1-5 yıl	32	35,6
6-10 yıl	36	40
11-15 yıl	9	10
16-20 yıl	7	7,8
21 ve üstü	6	6,6
Kurum		
Yunus Emre Enstitüsü	24	26,7
Dil Öğretim Merkezi (Ünv.)	66	73,3
Lisans mezuniyeti		
Türkçe Eğitimi	31	34,4
Türk Dili ve Edebiyatı	49	54,4
TDE Eğitimi	4	4,5
Çağdaş Türk Lehçeleri	4	4,5
Yabancı Dil (İng.-Alm.)	2	2,2

Çalışma grubunu oluşturanların sosyokültürel özelliklerine ilişkin verilere Tablo 2’de yer verilmiştir. Buna göre araştırmaya katılanların %52,2’si (n=47) kadın, %47,8’i (n=43) erkek; %26,7’si (n=24) 23-30, %62,2’si (n=56) 31-40, %11,1’i (n=10) 41 ve üstü yaş aralığında; %35,6’sı (n=32) 1-5, %40’ı (n=36) 6-10, %10’u (n=9) 11-15, %7,8’i (n=7) 16-20, %6,6’sı (n=6) 21 ve üstü hizmet yılına sahip; %26,7’si (n=24) Yunus Emre Enstitüsü, %73,3’ü (n=66) (ünv.lere bağlı) dil öğretim merkezi çalışanı; %34’4’ü (n=31) Türkçe Eğitimi, %54,4’ü (n=49) Türk Dili ve Edebiyatı, %4,5’i (n=4) Türk Dili ve Edebiyatı Eğitimi; %4,5’i (n=4) Çağdaş Türk Lehçeleri, %2,2’si (n=2) herhangi bir yabancı dil bölümünden lisans mezuniyetine sahiptir.

Veri Toplama Araçları

Çalışmada, araştırmacılar tarafından oluşturulan “Kişisel Bilgi Formu” ve Orhan-Göksün (2016) tarafından geliştirilen “21. Yüzyıl Öğreten Becerileri Kullanım Ölçeği” kullanılmıştır. 27 madde, 5 faktörden oluşan ölçeğin alt boyutları “Yönetimsel Beceriler” (12 madde), “Teknopedagojik Beceriler” (8 madde), “Onamacı Beceriler” (3 madde), “Esnek Öğretmen Becerileri” (2 madde) ve “Üretimsel Beceriler” (2 madde) olarak adlandırılmış, 23. maddesi ters kodlanmıştır.

“Geçerlilik ve güvenilirlik çalışmalarının yapıldığı veri toplama aracının faktörlerinin isimlendirilmesinde alan ve ölçme uzmanı yedi öğretim elemanının görüşüne başvurulmuştur. Sunulan isim önerilerinden uygun görülenleri üç uzmanın görüş birliği doğrultusunda seçilerek faktör isimleri belirlenmiştir. Yönetimsel beceriler; öğretmen adaylarının sınıf yönetimi, süreç ve etkinlik yönetimi gibi becerilerini ifade etmektedir. Teknopedagojik beceriler; teknoloji ve pedagoji becerilerinin birlikte işe koşulmasıyla ortaya çıkan becerileri açıklamaktadır. Onamacı beceriler; doğru davranışları onaylayıcı yaklaşımların öğretim becerilerine dönüştürülerek sergilenmesini anlatmaktadır. Esnek öğretme becerileri ile; öğretimi sınıf ortamından bağımsız hale getiren beceriler kastedilmektedir. Üretimsel beceriler ise öğretmen adaylarının materyal üretim becerilerini ifade etmektedir” (Orhan-Göksün, 2016, s. 91).

Tablo 3. Ölçek ve alt boyutların iç tutarlılık güvenirliği katsayıları

	Orhan-Göksün (2016)	Mevcut araştırma
21. yüzyıl öğretmen becerileri	0.870	0.868
Teknopedagojik beceriler	0.629	0.611
Onamacı beceriler	0.419	0.573
Esnek öğretme becerileri	0.752	0.884
Üretimsel beceriler	0.714	0.611
Yönetimsel beceriler	0.852	0.820

Sosyal bilim araştırmalarında Cronbach Alfa katsayısının 0.60 ile 0.90 aralığında olması veri aracının oldukça güvenilir, 0.40 ile 0.60 aralığında olması düşük derecede güvenilir, 0.00 ile 0.40 aralığında olması ise güvenilir olmadığı anlamına gelmektedir (Tavşancıl, 2002). Güvenirlik katsayısı, gerek Orhan-Göksün’ün ölçeğinde gerekse mevcut araştırmada sadece onamacı beceriler alt boyutunda düşük görünmekte olup, ölçeğin genelinin iç tutarlılık katsayısı her iki araştırmada da yüksek olduğu için bu durumun kabul edilebileceği şeklinde yorumlanmıştır.

Verilerin Analizi

Elde edilen veriler kodlanarak SPSS 22.0 programı aracılığıyla analiz edilmiştir. Veriler normal dağılım göstermediği için ikiden fazla değişkeni bulunan problem durumları için Kruskal-Wallis, iki ve daha az değişkeni bulunan problem durumları içinse Mann-Whitney U testlerine başvurulmuştur.

BULGULAR VE YORUM

Bu bölümde, Türkçeyi yabancı dil olarak öğretmenlerin 21. yüzyıl öğretmen becerileri yeterliklerine ilişkin veriler çeşitli değişkenler açısından tablolastırılarak sunulmuş ve yorumlanmıştır.

Türkçeyi Yabancı Dil Olarak Öğretmenlerin 21. Yüzyıl Öğretmen Becerileri Yeterliklerine Ait Bulgular

Tablo 4. Türkçeyi yabancı dil olarak öğretmenlerin 21. yüzyıl öğretmen becerileri yeterlikleri

Alt ölçek/ölçek	n	%	ss	Sh.
21. yüzyıl öğretmen becerileri (Genel)	90	3.98	0.37	0.03
Teknopedagojik beceriler	90	3.78	0.45	0.04
Onamacı beceriler	90	4.33	0.33	0.03
Esnek öğretme becerileri	90	3.59	0.84	0.08
Üretimsel beceriler	90	4.04	0.72	0.07
Yönetimsel beceriler	90	4.03	0.53	0.05

Tablo 4 incelendiğinde 21. yüzyıl öğretmen becerileri kullanım ölçeği ve alt boyutlarından alınan puanların tamamının orta düzeyin üzerinde ($\bar{x}$ 21.yüzyıl öğretmen becerileri= 3.98, $\bar{x}$ teknopedagojik beceriler= 3.78, $\bar{x}$ onamacı beceriler= 4.33, $\bar{x}$ esnek öğretme becerileri= 3.59, $\bar{x}$ üretimsel beceriler= 4.04 ve $\bar{x}$ yönetimsel beceriler = 4.03) olduğu görülmektedir.

Türkçeyi Yabancı Dil Olarak Öğretmenlerin 21. Yüzyıl Öğretmen Becerileri Yeterlikleri ile Cinsiyet Değişkeni Arasındaki İlişkiye Ait Bulgular

Tablo 5. 21. yüzyıl öğretmen becerileri yeterliklerinin cinsiyete göre Mann-Whitney u testi sonuçları

Alt ölçek/ölçek	Cinsiyet	n	Sıra Ortalaması	Sıra Toplamı	Z	U	p
Yönetimsel beceriler	Kadın	47	48,00	2256,00	-,052	893,0	,341
	Erkek	43	42,77	1839,00			
Teknopedagojik	Kadın	47	46,22	2172,50	-,276	976,5	,782

beceriler	Erkek	43	44,71	1922,50			
Onamacı beceriler	Kadın	47	42,36	1991,00	-1,255	863,0	,209
	Erkek	43	48,93	2104,00			
Esnek öğretme becerileri	Kadın	47	51,62	2426,00	-2,395	723,0	,017*
	Erkek	43	38,81	1669,00			
Üretimsel beceriler	Kadın	47	51,10	2401,50	-2,182	747,5	,029*
	Erkek	43	39,38	1693,50			
21. yüzyıl öğretme becerileri (Genel)	Kadın	47	48,82	2294,50	-1,262	854,5	,207
	Erkek	43	41,87	1800,50			

*p<.01

Türkçeyi yabancı dil olarak öğretenlerin 21. yüzyıl öğretme becerileri yeterlikleri ile cinsiyet değişkeni arasındaki ilişkiye dair bulgulara Tablo 5'te yer verilmiştir. Bu verilere göre onamacı beceriler dışında hem ölçeğin genelinde hem de diğer tüm alt becerilerde kadın öğreticilerin erkek öğreticilere oranla daha yeterli oldukları görülmektedir. Yapılan post-hoc analizinde alt becerilerden esnek öğretme ile üretimsel becerilerde görülen anlamlı farklılığın kadınlar lehine olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Bu durumun nedeni olarak, kadın öğreticilerin erkeklere oranla mesleki gelişime daha açık oldukları söylenebilir.

Türkçeyi Yabancı Dil Olarak Öğretenlerin 21. Yüzyıl Öğreten Becerileri Yeterlikleri ile Hizmet Yılı Arasındaki İlişkiye Ait Bulgular

Tablo 6. 21. yüzyıl öğretme becerileri yeterliklerinin hizmet yılına göre Kruskal-Wallis testi sonuçları

Alt ölçek/ölçek	Hizmet Yılı	n	Sıra Ortalaması	Ki-kare	P
Yönetsel beceriler	1-5 yıl	32	52,56	6,870	,143
	6-10 yıl	36	38,28		
	11-15 yıl	9	40,83		
	16-20 yıl	7	57,36		
	20 yıl ve üstü	6	44,33		
Teknopedagojik beceriler	1-5 yıl	32	47,38	5,947	,204
	6-10 yıl	36	49,29		
	11-15 yıl	9	31,94		
	16-20 yıl	7	49,00		
	20 yıl ve üstü	6	29,00		
Onamacı beceriler	1-5 yıl	32	49,53	3,024	,554
	6-10 yıl	36	41,03		
	11-15 yıl	9	45,50		
	16-20 yıl	7	53,93		
	20 yıl ve üstü	6	41,00		
Esnek öğretme becerileri	1-5 yıl	32	44,25	2,034	,730
	6-10 yıl	36	49,04		
	11-15 yıl	9	36,06		
	16-20 yıl	7	45,21		
	20 yıl ve üstü	6	45,42		
Üretimsel beceriler	1-5 yıl	32	46,31	5,947	,203
	6-10 yıl	36	47,07		
	11-15 yıl	9	27,83		
	16-20 yıl	7	57,00		
	20 ve üstü	6	44,83		
21. Yüzyıl öğretme becerileri (Genel)	1-5 yıl	32	50,84	4,570	,334
	6-10 yıl	36	42,14		
	11-15 yıl	9	35,22		
	16-20 yıl	7	55,57		

20 ve üstü	6	40,83
------------	---	-------

Tablo 6 incelendiğinde esnek öğretme (6-10 yıl) ve teknopedagojik beceriler (6-10 yıl) dışında diğer tüm beceri alanlarında meslekte 16-20 yıl aralığında çalıştığını ifade edenlerin diğer gruplardan daha yüksek puan ortalamalarına sahip oldukları görülmektedir. Bu puan farklılıklarına rağmen Türkçeyi yabancı dil olarak öğretenlerin, 21. yüzyıl öğreten becerileri yeterlikleri ile hizmet yılı arasındaki ilişkide herhangi bir anlamlı farklılık tespit edilmemiştir.

Türkçeyi Yabancı Dil Olarak Öğretenlerin 21. Yüzyıl Öğreten Becerileri Yeterlikleri ile Yaş Arasındaki İlişkiye Ait Bulgular

Tablo 7. 21. yüzyıl öğreten becerileri yeterliklerinin yaşa göre Kruskal

Alt ölçek/ölçek	Yaş	n	Sıra Ortalaması	Ki-kare	p
Yönetsel beceriler	23-30 aralığı	24	55,85	5,330	,071
	31-40 aralığı	56	42,22		
	41 ve üstü	10	39,00		
Teknopedagojik beceriler	23-30 aralığı	24	49,13	1,766	,413
	31-40 aralığı	56	45,62		
	41 ve üstü	10	36,15		
Onamacı beceriler	23-30 aralığı	24	43,10	,779	,667
	31-40 aralığı	56	47,26		
	41 ve üstü	10	41,10		
Esnek öğretme becerileri	23-30 aralığı	24	47,48	1,384	,501
	31-40 aralığı	56	46,21		
	41 ve üstü	10	36,75		
Üretimsel Beceriler	23-30 aralığı	24	50,75	1,496	,473
	31-40 aralığı	56	43,17		
	41 ve üstü	10	45,95		
21. yüzyıl öğreten becerileri (Genel)	23-30 aralığı	24	54,29	4,192	,123
	31-40 aralığı	56	43,24		
	41 ve üstü	10	37,05		

Türkçeyi yabancı dil olarak öğretenlerin 21. yüzyıl öğreten becerileri yeterlikleri ile yaş değişkeni arasındaki ilişkiye dair bulgulara Tablo 7’de yer verilmiştir. Bu verilere göre tüm becerilerde yaş ortalaması arttıkça beceri yeterlik düzeylerinde bir gerileme görülmektedir. Öğreticilerin 21. yüzyıl öğreten becerileri yeterlikleri ile yaş değişkeni arasındaki ilişkide herhangi bir anlamlı farklılık tespit edilmemiştir.

Türkçeyi Yabancı Dil Olarak Öğretenlerin 21. Yüzyıl Öğreten Becerileri Yeterlikleri ile Mezun Olunan Bölüm Arasındaki İlişkiye Ait Bulgular

Tablo 8. 21. yüzyıl öğreten becerileri yeterliklerinin mezun olunan bölüme göre Kruskal-Wallis testi sonuçları

Alt ölçek/ölçek	Bölüm	n	Sıra Ortalaması	Ki-kare	p
Yönetsel beceriler	Türkçe Eğitimi	31	35,69	9,138	,058
	TDE	49	50,54		
	TDE Eğitimi	4	64,75		
	ÇTL	4	48,13		
	Yabancı Dil	2	30,25		
Teknopedagojik beceriler	Türkçe Eğitimi	31	46,77	,667	,955
	TDE	49	44,78		
	TDE Eğitimi	4	47,25		

Onamacı beceriler	ÇTL	4	49,00	3,320	,506
	Yabancı Dil	2	33,00		
	Türkçe Eğitimi	31	47,42		
	TDE	49	43,19		
	TDE Eğitimi	4	51,63		
Esnek öğretme becerileri	ÇTL	4	39,63	8,891	,064
	Yabancı Dil	2	71,75		
	Türkçe Eğitimi	31	38,11		
	TDE	49	48,73		
	TDE Eğitimi	4	73,25		
Üretimsel beceriler	ÇTL	4	42,25	3,290	,510
	Yabancı Dil	2	31,75		
	Türkçe Eğitimi	31	39,48		
	TDE	49	47,80		
	TDE Eğitimi	4	53,25		
21. Yüzyıl öğretmen becerileri (Genel)	ÇTL	4	56,75	6,314	,177
	Yabancı Dil	2	44,50		
	Türkçe Eğitimi	31	37,82		
	TDE	49	49,16		
	TDE Eğitimi	4	64,25		
	ÇTL	4	48,25		
	Yabancı Dil	2	31,75		

Tablo 8 incelendiğinde, öğretmenlerin 21. yüzyıl öğretmen becerileri yeterlikleri ile mezun olunan bölüm arasındaki ilişkide herhangi bir anlamlı farklılık tespit edilmemiştir. Ancak iki alt beceri (onamacı ve teknopedagojik beceriler) hariç tüm becerilerde Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü mezunlarının diğerlerine oranla daha yüksek düzeyde yeterliğe sahip oldukları söylenebilir. İki alt becerideki daha az yeterliğin nedeninin, hizmet öncesi eğitimlerindeki öğretmenlik meslek bilgisi bilgi ve becerilerinin eksikliğinden kaynaklandığı düşünülmektedir.

Türkçeyi Yabancı Dil Olarak Öğretenlerin 21. Yüzyıl Öğreten Becerileri Yeterlikleri ile Çalışılan Kurum Arasındaki İlişkiye Ait Bulgular

Tablo 9. 21. yüzyıl öğretmen becerileri yeterliklerinin çalışılan kuruma göre Mann-Whitney U testi sonuçları

Alt ölçek/ölçek	Kurum	n	Sıra Ortalaması	Sıra Toplamı	Z	U	p
Yönetsel beceriler	YEE	24	55,00	1320,00	-2,086	564,0	,037*
	TÖMER	66	42,05	2775,00			
Teknopedagojik beceriler	YEE	24	51,00	1224,00	-1,212	660,0	,225
	TÖMER	66	43,50	2871,00			
Onamacı beceriler	YEE	24	41,10	986,50	-1,014	686,5	,310
	TÖMER	66	47,10	3108,50			
Esnek öğretme becerileri	YEE	24	45,35	1088,50	-0,033	788,5	,974
	TÖMER	66	45,55	3006,50			
Üretimsel beceriler	YEE	24	59,52	1428,50	-3,153	455,5	,002*
	TÖMER	66	40,40	2666,50			
21. yüzyıl öğretmen becerileri (Genel)	YEE	24	55,25	1326,00	-2,137	558,0	,033*
	TÖMER	66	41,95	2769,00			

*p<.01

Türkçeyi yabancı dil olarak öğretenlerin 21. yüzyıl öğreten becerileri yeterlikleri ile çalışılan kurum arasındaki ilişkiye dair bulgulara Tablo 9’da yer verilmiştir. Eldeki verilere dayanılarak yapılan post-hoc analizinde öğreticilerin 21. yüzyıl öğreten becerileri yeterlik düzeyleri ile çalışılan kurum arasındaki ilişkide Yunus Emre Enstitüsü bünyesinde çalışan öğreticilerin lehine anlamlı bir farklılık tespit edilmiştir. Hem ölçeğin genelinde hem de üretimsel ve yönetsel beceriler alt boyutlarında Enstitü bünyesinde görev yapan öğreticilerin diğer meslektaşlarından daha yüksek düzeyde bu becerilere sahip oldukları ve bu farkın da tesadüfi olmadığı sonucuna ulaşılmıştır. Bu durumun nedenleri arasında Yunus Emre Enstitüsü bünyesinde çalışanların sürekli yurt içi-yurt dışı görev değişimleri ile devingen bir sürecin içinde yer almaları, sık aralıklarla düzenlenen hizmet içi eğitim seminerlerine katılmaları, materyal geliştirmeye daha fazla vakit ayırmaları gösterilebilir.

SONUÇ ve ÖNERİLER

Araştırmadan elde edilen sonuçlara göre, Türkçeyi yabancı dil olarak öğretenler, 21. yüzyıl öğreten becerileri yeterliklerinin iyi seviyede ($\bar{x} = 3,98$) olduğunu düşünmektedirler. Ölçeğin alt boyutlarına bakıldığında ise, öğreticilerin yönetsel, onamacı ve üretimsel beceriler alt boyutlarında daha yüksek puanlar aldıkları ve ortalamanın üzerinde 21. yüzyıl öğreten becerilerine sahip oldukları sonucuna ulaşılmıştır. Öğreticiler en yüksek puanı alt boyutlardan onamacı becerilerden, en düşük puanı ise esnek öğretme becerilerinden almıştır. Kıyasoğlu (2019) da sınıf öğretmenlerine yönelik olarak gerçekleştirdiği araştırmasında öğreten becerilerinin alt boyutları olan onamacı ve yönetsel beceriler alt boyutlarından alınan puan ortalamalarının diğer alt boyutlara göre oldukça yüksek olduğunu, esnek öğretme becerilerinin ise diğer alt boyutlara göre oldukça düşük olduğunu ortaya koymuştur. Her iki araştırma sonucunda benzer şekilde esnek öğretmen becerilerinin düşük olduğu dikkat çekmektedir. Bu sonuçlara göre Türkçeyi yabancı dil olarak öğretenlerin, öğrencilerin bireysel farklılıklarını da göz önünde bulundurarak onlara saygılı davrandıkları, öğrencilerin olumlu davranışlarını pekiştirdikleri, dersten önce özgün materyaller hazırladıkları, öğrencilerin gelişim dosyalarını takip ettikleri, öğrencilerin ödevlerine yapıcı dönütler verdikleri gibi yorumlar getirilebilir. Öğreticilerin, sınıf dışı eğitsel ve sosyal etkinlik düzenlemede ise diğer becerilere oranla daha az çabaladıkları görülmüştür. Yalçın İncik (2020), Gürültü, Aslan ve Alcı (2018), Orhan-Göksün ve Aşkın-Kurt (2017) da çalışmalarında öğreticilerin 21. yüzyıl öğreten becerileri yeterliklerinin orta seviyenin üzerinde olduğuna dair sonuçlara ulaşmışlardır. Yine Orhan-Göksün ve Aşkın-Kurt (2017) ile Miller ve Pedro (2006) çalışmalarında onamacı beceriler puanlarının diğer becerilerden daha yüksek olduğu sonuçlarına ulaşmıştır. Bu araştırma neticeleri açısından bakıldığında; öğreticilerin, öğrenenlerin kendilerini güvende hissedeceği, olumlu davranışlarının onaylandığı bir sınıf iklimi yarattıklarını düşündükleri görülmektedir.

Araştırma kapsamında öğreticilerin 21. yüzyıl öğreten becerileri yeterlikleri ile cinsiyet arasındaki ilişkiye bakıldığında esnek öğretme (sınıf dışı etkinlik) ve üretimsel beceriler (materyal hazırlama) açısından kadın öğreticilerin lehine anlamlı bir farklılık tespit edilmiştir. Bu sonuç Orhan-Göksün ve Aşkın-Kurt (2017) tarafından yapılan araştırmayla benzerlik göstermektedir. Kıyasoğlu (2019) da 21. yy. öğreten becerileri alt boyutlarından yönetsel, onamacı ve üretimsel beceriler alt boyutlarının kullanım seviyesinin kadınlar lehine daha yüksek olduğu sonucuna ulaşmıştır. İki araştırma arasında üretimsel beceriler bakımından kadınlar lehine yüksek olma bulgusunun ortak olduğu görülmektedir. Gürültü, Aslan ve Alcı (2018) ise ilköğretim öğretmenlerinin 21. yüzyıl öğreten becerileri kullanımının sadece Esnek Öğretme Becerileri açısından erkek öğretmenler lehine farklılaştığını ortaya koymuşlar ve ilköğretimde görev yapan erkek öğretmenlerin; sınıf içinde veya sınıf dışında eğitsel ve sosyal etkinlik düzenleme anlamında kadın öğretmenlere göre daha ön plana çıktıkları yorumunu getirmişlerdir. Yalçın İncik (2020) bu araştırma sonuçlarından farklı olarak 21. yy. öğreten becerileri arasında cinsiyet değişkenine göre anlamlı bir fark olmadığını tespit etmiştir. Gürültü, Aslan ve Alcı (2019) ayrıca ortaöğretim öğretmenlerinin 21. yüzyıl öğreten becerilerini araştırmışlar ve sonucunda cinsiyet değişkenine göre beceri kullanımı bakımından anlamlı bir fark bulunmadığını ifade etmişlerdir. 21. yüzyıl genel becerileri konusunda Türkçe öğretmeni adaylarına yönelik Geçgel, Kana, Vatansever ve Kanık (2020) tarafından gerçekleştirilen araştırmada da cinsiyet değişkeni bakımından anlamlı bir farklılık bulunmadığı ortaya konulmuştur.

Çalışmada, öğreticilerin 21. yüzyıl öğrenen becerileri yeterlikleri ile hizmet yılı arasındaki ilişki incelendiğinde herhangi bir anlamlı farklılık tespit edilmemiştir. Esnek öğretme (6-10 yıl) ve teknopedagojik beceriler (6-10 yıl) dışında diğer tüm beceri alanlarında meslekte 16-20 yıl aralığında çalıştığını ifade edenlerin diğer gruplardan daha yüksek puan ortalamalarına sahip oldukları görülmüştür. Araştırma kapsamında öğreticilerin 21. yüzyıl öğrenen becerileri yeterlikleri ile yaş değişkeni arasındaki ilişkiye bakıldığında herhangi bir anlamlı farklılık tespit edilmemiştir. Ancak tüm boyutlarda yaş ortalaması arttıkça beceri yeterlik düzeylerinde bir gerileme görülmektedir. Gürültü, Aslan ve Alcı'nın (2019) ortaöğretim öğretmenleri üzerinde yaptıkları çalışmada 21. yüzyıl öğrenen becerileri kullanımının hizmet yılı açısından ölçeğin genelinde ve yönetsel, teknopedagojik alt boyutlarında farklılaşmadığı ancak onamacı, esnek öğretme ve üretimsel beceriler alt boyutlarında farklılaştığı sonucuna ulaşılmıştır. Yine Gürültü, Aslan ve Alcı (2018) tarafından yapılan çalışmada, ilköğretim öğretmenlerin 21. yüzyıl öğrenen becerileri kullanımlarında hizmet yılına göre anlamlı bir farklılık bulunmadığı belirtilmiştir. Sınıf öğretmenlerine yönelik araştırma gerçekleştiren Kıyasoğlu (2019) da farklı mesleki tecrübeye sahip öğretmenlerin 21. yy. öğrenen becerileri kullanım düzeyinin birbiri ile benzer olduğunu ifade etmiştir.

Türkçeyi yabancı dil olarak öğrenenlerin 21. yüzyıl öğrenen becerileri yeterlikleri ile yaş değişkeni arasındaki ilişkiye dair gerçekleştirilen analiz sonucunda anlamlı bir farklılık bulunmadığı görülmüştür. Kıyasoğlu (2019) da benzer şekilde farklı yaş grubundaki öğretmenlerin 21. yüzyıl öğrenen becerileri kullanım düzeylerinin benzer olduğunu ifade etmiştir.

Araştırma kapsamında öğreticilerin 21. yüzyıl öğrenen becerileri yeterlikleri ile mezun olunan bölüm arasındaki ilişki incelendiğinde herhangi bir anlamlı farklılık tespit edilmemiştir. Ancak iki alt beceri (onamacı ve teknopedagojik beceriler) hariç tüm becerilerde Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü mezunlarının diğerlerine oranla daha yüksek düzeyde yeterliğe sahip oldukları söylenebilir. İki alt becerideki daha az yeterliğin nedeninin, hizmet öncesi eğitimlerindeki öğretmenlik meslek bilgisi bilgi ve becerilerinin eksikliğinden kaynaklandığı düşünülmektedir. Benzer şekilde Orhan-Göksün (2016) ve Gürültü, Aslan ve Alcı (2018) tarafından yapılan çalışmalarda da mezun olunan bölüm değişkenine göre anlamlı bir farklılık bulunmadığı görülmüştür. Gürültü, Aslan ve Alcı (2019) mezun olunan bölüm değişkenine göre öğretmenlerin 21. yüzyıl öğrenen becerilerinin ölçeğin genelinde, teknopedagojik ve esnek öğretme becerileri alt boyutlarında farklılaştığını diğer alt boyutlarda ise farklılaşmadığını tespit etmişlerdir. Ayrıca ölçeğin geneli, teknopedagojik ve esnek öğretme becerileri açısından Fen Edebiyat Fakültesi mezunlarının bu becerileri gösterme anlamında diğer fakülte mezunlarının gerisinde olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Araştırmada, öğreticilerin 21. yüzyıl öğrenen becerileri yeterlik düzeyleri ile çalışılan kurum arasındaki ilişkide ise Yunus Emre Enstitüsü bünyesinde çalışan öğreticilerin lehine anlamlı bir farklılık tespit edilmiştir. Hem ölçeğin genelinde hem de üretimsel ve yönetsel beceriler alt boyutlarında enstitü bünyesinde görev yapan öğreticilerin diğer meslektaşlarından daha yüksek düzeyde bu becerilere sahip oldukları ve bu sonucun da tesadüfi olmadığı düşünülmektedir. Bu farkın, Yunus Emre Enstitüsü'nün öğreticilerini görev öncesi ve sırası hizmet içi eğitimlerle, teknolojik araç gereç ve Z Kitap gibi çeşitli materyallerle desteklemesi sayesinde ortaya çıktığı düşünülmektedir. Gürültü, Aslan ve Alcı (2019) ve Gürültü, Aslan, Alcı (2018) da benzer şekilde araştırmalarında çalışılan kurum değişkenine göre öğretmenlerin 21. yüzyıl öğrenen becerilerinin farklılaştığı sonucuna ulaşmışlardır.

Araştırmada ulaşılan bulgular doğrultusunda aşağıdaki öneriler sunulmuştur:

Türkçeyi yabancı dil olarak öğrenenlerin 21. yüzyıl becerileri kullanımında ölçeğin alt boyutu olan esnek öğretme becerileri kullanımında daha düşük düzeyde puan aldıkları görülmüştür. Bu bağlamda, öğretmenlerin sınıf dışında da sosyal ve eğitsel etkinlikler düzenleme becerilerini geliştirmeleri, bunu yaparken de yine 21. yüzyıl becerileri arasında bulunan teknolojik yeterliklerinden yararlanmaları yararlı bir yol olarak görülmektedir. Öğrencilerle oluşturulacak Edmodo sınıfları, sanal ortamlar, konuşma kulüpleri, dışarıda kitap okuma etkinlikleri düzenleme durumları, esnek öğretme becerileri kapsamında faydalı olabilecektir.

Araştırmada, öğretmenlerin 21. yüzyıl öğrenen becerileri yeterlik düzeyleri ile çalışılan kurum arasındaki ilişkide ise Yunus Emre Enstitüsü bünyesinde çalışan öğretmenlerin lehine anlamlı bir farklılık bulunmuştur. Bu sonucun ışığında; öğretmenlerin, 21. yüzyıl öğrenen becerisi yeterlik düzeylerini daha da geliştirebilmek için dil öğretimi alanındaki son gelişmeleri de dikkate alarak kurumların öğretmenlere yönelik düzenli aralıklarla hizmet içi kurslar düzenlemesi, Türkçeyi yabancı dil olarak öğreteceklere yönelik düzenlenen sertifika programlarının ders içeriklerinin 21. yüzyıl öğrenen becerileri de dikkate alınarak hazırlanması, Türkçenin öğretimi alanında hazırlanacak tüm materyallerin hem 21. yüzyıl öğrenen hem de öğrenen becerileri göz önünde bulundurularak geliştirilmesi, 21. yüzyıl becerilerinin bir getirisi olan teknolojik pedagojik alan bilgisinin, hizmet öncesi ve sonrası dönemlerde uygulamalı olarak öğretmenlere kazandırılması, (ki aynı zamanda esnek öğretme de bu yolla gelişir çünkü sınıfsız öğrenme, internet tabanlı öğrenme ortamları, bilgi teknolojileri destekli araç-gereçler bu beceri türü kapsamında ele alınmaktadır), sözü edilen becerilere ilişkin yeterliklerin uygulama içinde gözlemlenmesi; bunları uygulama günlükleri, mikro öğretim gibi yöntemlerle değerlendiren çalışmalar ile betimsel çalışma sonuçlarını karşılaştıran yeni çalışmalar yapılması önerilmektedir.

21. yüzyıl becerileri, “öğrenme ve yenilenme becerileri”, “yaşam ve kariyer becerileri ve bilgi”, “medya ve teknoloji becerileri” olmak üzere üç genel başlıkta değerlendirilmektedir. Türkçeyi yabancı dil olarak öğrenenlerin bu becerilerini sürekli güncellemeleri için ilgili literatürdeki güncel bilgileri ve teknolojik gelişmeleri takip etmeleri gerektiği düşünülmektedir.

KAYNAKLAR

- Belet Boyacı, Ş. D. ve Güner Özer, M. (2019). Öğrenmenin geleceği: 21. yüzyıl becerileri perspektifiyle Türkçe dersi öğretim programları. *Anadolu Journal of Educational Sciences International*, 9(2), 708-738. doi: 10.18039/ajesi.578170.
- Borg, S. (2006). *Teacher cognition and language education: Research and practice*. NewYork: Continuum International Publishing Group.
- Büyüköztürk, Ş. (2014). Deneyisel desenler: Öntest-sontest, kontrol grubu, desen ve veri analizi. Ankara: Pegem A.
- Ciğerci, F. M. (2020). Primary school teacher candidates and 21st century skills. *International Journal of Progressive Education*, 16(2), 157-174.
- Çelebi, M. ve Sevinç, Ş. (2019) Öğretmenlerin 21. yüzyıl becerilerine ilişkin yeterlik algılarının ve bu becerileri kullanım düzeylerinin belirlenmesi. 6. Uluslararası Multidisipliner Çalışmaları Kongresi Eğitim Bilimleri (s.157-172). Erişim adresi: https://drive.google.com/file/d/1MjWKEurbEcBCzeB7ItMTC8zIDr_kHpi3/view
- Geçgel, H., Kana, F., Vatansever, Y. Y. ve Çalık, F. (2020). Türkçe öğretmeni adaylarının çok boyutlu 21. yüzyıl becerilerinin belirlenmesi. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim Dergisi*, 9(4), 1646-1669.
- Gelen, İ. (2017). P21-program ve öğretimde 21. yüzyıl beceri çerçeveleri (ABD uygulamaları). *Disiplinlerarası Eğitim Araştırmaları Dergisi*, 1(2), 15-29.
- Gürültü, E., Aslan M. ve Alcı B. (2018). İlköğretim öğretmenlerinin yeterliklerinin 21. yüzyıl becerileri ışığında incelenmesi. *The Journal of Academic Social Sciences*. 6(71), 543-560. doi: 10.16992/ASOS.13770
- Gürültü, E., Aslan, M. ve Alcı, B. (2019). Ortaöğretim öğretmenlerinin 21. yüzyıl becerileri kullanım yeterlikleri. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 34, 780-798. doi: 10.16986/HUJE.2019051590.
- Kan, A. ve Murat, A. (2018). Fen bilgisi öğretmen adaylarının 21.yüzyıl beceri algıları ile STEM’e yönelik tutumlarının incelenmesi. *International Online Journal of Educational Sciences*, 10(4), 251-272.
- Keskin, İ., ve Yazar, T. (2015). Öğretmenlerin yirmi birinci yüzyıl becerileri ışığında ve yaşam boyu öğrenme bağlamında dijital yeterliliklerinin incelenmesi. *International Journal of Human Sciences*, 12(2), 1691-1711.
- Kıyasoglu, E. (2019). *Sınıf öğretmenlerinin 21. yüzyıl öğrenen ve öğrenen becerileri*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi, Düzce Üniversitesi, Düzce.

- Kozikoğlu İ. ve Altunova N., (2018). Öğretmen adaylarının 21. yüzyıl becerilerine ilişkin öz-yeterlik algılarının yaşam boyu öğrenme eğilimlerini yordama gücü. *Yükseköğretim ve Bilim Dergisi*, 8(3), 522-531. <https://doi.org/10.5961/jhes.2018.293>
- Kozikoğlu, İ., & Özcanlı, N. (2020). Öğretmenlerin 21. yüzyıl öğrenen becerileri ile mesleğe adanmışlıkları arasındaki ilişki. *Cumhuriyet International Journal of Education*, 9(1), 270-290. <http://dx.doi.org/10.30703/cije.579925>
- MEB (2017). *Öğretmenlik mesleği genel yeterlikleri*. http://oygm.meb.gov.tr/meb_iys_dosyalar/2017_12/11115355_YYRETMENLYK_MESLEY_YENEL_YETERLYKLERY.pdf adresinden 29.10.2020 tarihli erişim ile alınmıştır.
- MEB (2018). *Mutlu çocuklar güçlü Türkiye 2023 eğitim vizyonu*. http://2023vizyonu.meb.gov.tr/doc/2023_EGITIM_VIZYONU.pdf adresinden 29.10.2020 tarihli erişim ile alınmıştır.
- Partnership for 21st Century Skills (2009). *Framework for 21st century learning*. Erişim adresi: <http://www.p21.org/our-work/p21-framework>.
- Patton, M. Q. (2002). *Qualitative research and evaluation methods*. USA: Sage Publications, Inc.
- Wagner, T. (2008). *The global achievement gap: Why even our best schools don't teach the new survival skills our children need-and what we can do about it*. New York: Basic Books.
- OECD. (2004). *Lifelong learning*. <http://www.oecd.org/dataoecd/17/11/29478789.pdf>
- Orhan-Göksün, D. (2016). *Öğretmen adaylarının 21. yy. öğrenen becerileri ve 21. yy. öğrenen becerileri arasındaki ilişki*. Yayınlanmamış doktora tezi, Anadolu Üniversitesi, Eskişehir.
- Orhan-Göksün, D., & Aşkın-Kurt, A. (2017). Öğretmen adaylarının 21. yy. öğrenen becerileri kullanımları ve 21. yy. öğrenen becerileri kullanımları arasındaki ilişki. *Eğitim ve Bilim*, 42(190). DOI: 10.15390/EB.2017.7089.
- Tavşancıl, E. T. (2002). *Tutumların ölçülmesi ve SPSS ile veri analizi*. (1. Baskı). Ankara: Nobel Yayınları.
- Tican, C., & Deniz, S. (2019). Pre-service teachers' opinions about the use of 21st century learner and 21st century teacher skills. *European Journal of Educational Research*, 8(1), 181-197. doi: 10.12973/eu-jer.8.1.181
- Tütüniş, B. & Yalman (2020). Teacher education and foreign language teacher professionalism in the 21st century. *International Online Journal of Education and Teaching (IOJET)*, 7(3). 1168-1176. <https://iojet.org/index.php/IOJET/article/view/812>
- Ünlü, M. (2016). Ortaokul ders programlarının; bilgi, medya ve teknoloji becerilerinin öğretimi açısından değerlendirilmesi. *Eğitim ve Öğretim Araştırmaları Dergisi*, 5(özel sayı), 373-380.
- Wagner, T. (2008). *The global achievement gap: Why even our best schools don't teach the new survival skills our children need-and what we can do about it*. New York: Basic Books.
- Valli, P., Perkkilä, P., & Valli, R. (2014). Adult preservice teachers: Applying 21st century skills in the practice. *Athens Journal of Education*, 1(2), 115-129.
- Voogt, J. & Pareja Roblin, N. (2010). *21st century skills*. Discussion paper. Enschede, Univ. Twente. Available online at: <http://www.international-symposium-on-educational-reform.com/storage/21st%20Century%20Skills.pdf>.
- Yalçın İncik, E. (2020). Öğretmenlerin yaşam boyu öğrenme eğilimleri ve 21. yüzyıl öğrenen becerileri arasındaki ilişkinin incelenmesi. *Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 20(2), 1099-1112.
- Yıldırım, A. ve Şimşek, H. (2013). *Sosyal bilimlerde nitel araştırma yöntemleri*. Ankara: Seçkin Yayıncılık.

Extended Abstract

In the globalizing world, all nations aim to provide their citizens with certain qualifications specified by their own countries. These skills specified from general purposes to specific goals include skills that prepare students for life. The skills identified as 21st century skills today require very different skills from previous centuries in the light of advanced technology and changing realities. Together with this requirement, new approaches have emerged and 21st century educational competencies and expectations have been classified differently by various institutions. The widely accepted classification in the literature is Partnership for 21 Century Skills. A strategic education project “Partnership for 21st Century Learning (P21 Leadership States, 2017), implemented in twenty-one states in the United

States and supported by 33 institutions is a practical and valuable example in teaching 21st century skills (Gelen, 2017, p. 18). P21 skills are discussed under three headings as “learning and renewal skills”, “life and career skills and knowledge”, and “media and technology skills”. Learning and renewal skills include problem solving and critical thinking, collaboration and communication, creativity and innovation skills; life and career skills cover flexibility and adaptability, initiative and self-management, social and intercultural skills, leadership and responsibility skills; information, media and technology skills consist of information literacy, media literacy and information, communication skills and technology competence (technology literacy) (Belet Boyacı & Güner Özer, 2019, p. 711). When the relevant literature is examined (Gürültü, Aslan, & Alcı, 2019; Yalçın İncik, 2020), it is seen that there are studies conducted related to 21st century skills and had various participant profiles such as secondary school teachers (Çelebi & Sevinç, 2019), secondary and high school teachers (Keskin & Yazar, 2015); English language teachers working at various educational circles (Tütüniş & Yalman, 2020; Kozikoğlu & Özcanlı, 2020) teacher candidates (Altunova & Kozikoğlu, 2018; Cigerci, 2020; Kan & Murat, 2018; Orhan Göksün & Kurt, 2017; Tican & Deniz, 2018), however, there is no research related to those who teach Turkish as a foreign language. In line with the necessity of having the skills accepted by the whole globalizing world, this study is determined to show the level of 21st century skills of those who teach Turkish as a foreign language. By doing so, the present study is expected to fill the gap in the relevant literature and the implications will be discussed in terms of teachers of Turkish as a foreign language, program makers and book authors. Borg (2006) states that the resources behind the learning and understanding process of students can be listed as teachers’ cognitions, knowledge, techniques, methods and styles they use in the learning/teaching process. Therefore, it can be deduced that studies on teacher competencies and increasing the quality of teacher competencies will contribute to a better teaching process for Turkish as a foreign language. The study was carried out with the scanning design, which is one of the quantitative research methods. The participants were 90 lecturers/faculty members who teach Turkish as a foreign language. The convenient sampling was used since the participants were easy to gather data. In the study, the “Personal Information Form” created by the researchers and the “21st Century Teacher Skills Use Scale” were utilized. The scale includes 27 items and the sub-dimensions of the scale consist of 5 factors and these are “Administrative Skills Use” (12 items), “Technopedagogic skills use” (8 items), “Confirmatory skills use” (3 items), “Flexible teaching skills use” (2 items) and “Productive skills use” (2 items) and the item 23 was reversely coded. The obtained data were analyzed using the SPSS 22.00. Since the data did not show normal distribution, Kruskal-Wallis tests were used for problem situations with more than two variables, and Mann-Whitney U tests were used for problem situations with two or less variables. According to the results of the study, the participants who teach Turkish as a foreign language thought that their 21st century teacher skills are at a good level ($\bar{x} = 3.98$). When the sub-dimensions of the scale were examined, it was seen that the teachers got higher scores from the sub-dimensions of administrative, confirmatory and productive skills. Among the sub-dimensions, the participants got the highest score from ‘confirmatory skills and the lowest score from the ‘flexible teaching skills. Within the scope of the study, when the relationship between 21st century teacher skills competencies and gender was examined, a significant difference was found in favor of female participants in terms of flexible teaching (out-of-class activity) and productive skills (out-of-class activity). Furthermore, when the relationship between 21st century teacher skills competencies and their in-service years was examined, no significant difference was found. Also, no significant difference was found between the 21st teacher skills competencies and age variable. 21st century skills can be regarded under three general headings: “learning and innovation skills”, “life and career skills and knowledge”, and “media and technology skills”. It is thought that those who teach Turkish as a foreign language should follow the current information and technological developments in the relevant literature in order to constantly update themselves and these skills.

